

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/561/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715203049
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715203049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa F. C., štátneho občana X. republiky, bytom F. - T. XXX proti odporcovi Y. C., štátnemu občanovi X., zastúpenému Mgr. P. F., advokátom, AK F. W., I. X/X o zníženie výživného na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. mája 2015 č. k. 7C/136/2015- 124 jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ j e **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 236,04 Eur zaplatením advokátovi odporcu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 6. mája 2015 č. k. 7C/136/2015- 124 zamietol návrh navrhovateľa na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi zo sumy 100,- eur na sumu 27,13 eur mesačne od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil nasledovným skutkovým zistením: Okresný súd rozsudkom zo dňa 22.6.2011 č.k. 11P 32/2011-34 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6.10.2011 č.k. 4CoP 75/2011-66 navrhovateľovi ako otcovi znížil výživné pre vtedy maloletého odporcu zo sumy 5.000,- Sk na sumu 100,- Eur mesačne od 1.7.2011. Od tejto úpravy výživného došlo na strane odporcu k podstatnej zmene pomerov, ktorá by v prípade podania návrhu z jeho strany o zvýšenie výživného odôvodňovala novú úpravu výšky výživného. Táto zmena pomerov na spočíva v tom, že odporca je vekovo starší, fyzicky vyspelejší, dovŕšil plnoletosť, v súčasnej dobe navštevuje X. čím sa mu podstatne zvýšili náklady na jeho výživu v porovnaní s dobou poslednej úpravy výživného, kedy bol žiakom základnej školy. Naproti tomu navrhovateľ je rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného nezamestnaný, nie je však evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na R., z dôvodu čoho nie je poberateľom podpory v nezamestnanosti ani dávok v hmotnej núdzi. V konaní sa nepreukázalo jeho tvrdenie, že v súčasnej dobe je práceneschopný, naopak zo správy X. zo dňa 23.4.2015 vyplýva, že jeho práceneschopnosť bola naposledy evidovaná od 14.5.2010 do 31.5.2010. Treba poukázať na to, že navrhovateľ od 12.1.2013 bol spoločníkom a súčasne vykonával funkciu konateľa v spoločnosti F. W., s.r.o. F. - T. XXX, pričom svoj obchodný podiel v tejto spoločnosti previedol na svoju družku Ing. W. S., s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Toto konanie navrhovateľa súd vyhodnotil ako účelové v snahe navodiť navonok dojem, že je nemajetný a nevykonáva žiadne pracovné aktivity. Naopak odporca v priebehu konania súdu predložil fotodokumentáciu, ktorú navrhovateľ uverejnil na sociálnej sieti, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ aj naďalej vykonáva pracovné aktivity v prospech spoločnosti F. a takýmto spôsobom si zabezpečuje prísun finančných prostriedkov. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že navrhovateľ si voči odporcovi svoju vyživovaciu povinnosť plní riadne a na jeho výživu až do rozhodnutia súdu mesačne prispieval v súdom stanovenej výške 100,-

Eur. Na vec aplikoval § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, § 62 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Odporca bol v konaní proti navrhovateľovi úspešný, preto mu za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré mu okresný súd priznal v celkovej výške 789,12 eur.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a tak znížiť rozsah jeho vyživovacej povinnosti na 30,- Eur mesačne eventuálne zmeniť rozsudok okresného súdu a tak znížiť výživné pre odporcu na aspoň 50,- Eur mesačne a nepriznať odporcovi náhradu trov konania. Namietal, že okresný súd neprihliadol na jeho možnosti a majetkové pomery pri určení výživného, nevykonal všetky navrhnuté dôkazy a pri zisťovaní príjmov a majetku postupoval len podľa správ od niektorých úradov. Domáha sa, aby súd „prijal aj žalobu“ o zaplatenie výživného vo výške 100 eur mesačne voči plnoletej dcére F. „aby toto konanie bolo spojené do konania o zníženie výživného“. Podáva námietku zaujatosti na advokáta odporcu z dôvodu, že matka odporcu pracuje u tohto advokáta, ktorý si uplatnil neprimerané trovy za právne úkony. Súd nezobral do úvahy všetky dôkazy, ktoré uviedol. Okresný súd neustanovil znalca, aby preskúmal jeho zdravotný stav. Prvostupňový súd pochybil, keď nezisťoval u všeobecného lekára, či je práceneschopný, hoci to niekoľkokrát súdu uvádzal. Okresný súd neprijal dôkaz o tom, že je liečený a na PN. Okresný súd prijal nesprávny právny záver o tom, že nie je práceneschopný, keďže X. poisťovňa o tom nevedie evidenciu. To, že ho X. poisťovňa neviduje na základe PN, je dôsledok toho, že bol ako konateľ spoločnosti dlhodobo 2 roky po sebe v strate a nemal na zaplatenie odvodov. K správe Úradu práce a Sociálnej poisťovne uviedol, že nemal na zaplatenie odvodov, tak ho po skončení podnikania Úrad práce nezaevidoval, a nevypláca mu podporu v nezamestnanosti. Nechápe, prečo okresný súd judikuje, že si svoj stav zavinil sám. Spoločnosť F. W. bola najmenej 2 roky v strate, nemal vodičský preukaz, pretože v exekúcii za neuhradenie výživného mu ho zadržal na návrh matky exekútor. a bez auta nemohol podnikáť. To bol dôvod, prečo sa vzdal spoločnosti F., bola stratová. Doma nahliadol do Zmluvy o prevode obchodného podielu a tak sa dozvedel, že obchodný podiel v spoločnosti predal za symbolické 1 Euro. Nezískal takmer žiadne peniaze. Družka sa už chce spoločnosti F. zbaviť, lebo je stratová. Čo sa týka reklamy na internete, to bola len posledná márna snaha získať zákazníkov a objednávky.

Odporca sa vyjadril k odvolaniu navrhovateľa. Stotožnil sa so skutkovým záverom okresného súdu a jeho právnym posúdením veci a žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. Upozorňoval na účelové a zavádzajúce tvrdenia navrhovateľa. Navrhovateľ je práceneschopný len vtedy, keď sa má dostať pred exekútora alebo orgány činné v trestnom konaní. Z daňového priznania bývalej spoločnosti navrhovateľa je opäť vidieť účelovosť a manipulátorstvo, pretože fotokópia daňového priznania, ktorú navrhovateľ predložil, nespĺňa všetky zákonom stanovené kritéria. Na tejto fotokópii absentuje dátum, kedy bolo vyhotovené a ako príloha k daňovému priznaniu mala byť predložená aj súvaha a výkaz ziskov a strát. Tieto prílohy účelovo súdu nepredkladá, pretože by bolo zrejmé, že to s jeho „bývalou firmou“ nie je také zlé, ako uvádza. Prílohy sú zverejnené na internete, je zverejnený aj graf hospodárenia spoločnosti F. za rok 2013 a 2014. Z týchto dokladov vyplýva, že ku koncu roku 2014 mala firma na zásobách 7 209 EUR, krátkodobé pohľadávky 4 243 EUR, krátkodobé pohľadávky z obchodného styku 3 132 EUR, zostatok na finančných účtoch vo výške 19 868 EUR a žiadne úvery. Základné imanie firmy bolo 5000 EUR, čiže následný prevod spoločnosti na družku za 1 EUR sa zdá byť viac ako nelogický a teda podľa jeho názoru absolútne účelový, len aby navrhovateľ nemal žiaden majetok a oficiálny príjem. Predložil ponukový pútač firmy F. W. s.r.o. zo dňa 17.06.2015, kde stále figuruje navrhovateľ a ponúka služby. Uviedol, že priznané trovy prvostupňového konania boli vypočítané zákonne v zmysle advokátskej tarify. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

Na vyjadrenie odporcu reagoval navrhovateľ, ktorý vo vyjadrení uviedol, že mu bol po predchádzajúcej dlhodobej PN a následkom úrazu z roku 2011 priznaný invalidný dôchodok. Dňa 22.7.2015 bol uznaný ako zdravotne ťažko postihnutá osoba. Pokiaľ odporca tvrdí, že z účtovnej závierky za rok 2014 je firma F. W. s.r.o. aktívna a že mala tržby a majetok väčší ako v roku 2013, sú to len zavádzajúce vyjadrenia, nakoľko odporca upriamuje pozornosť len na finančnú hotovosť na účte 19 868 EUR, ale opomína, že na druhej strane sú pasíva - krátkodobé finančné výpomoci a pôžičky vo výške 56 450 eur, pričom vlastné imanie spoločnosti bolo už v roku 2013 mínusové. Aj v roku 2014 bolo mínusové, preto spoločnosť predal za 1 EUR svojej družke Ing. W. S. nakoľko bola hlavným veriteľom firmy F. W. s.r.o.- dňa 30.06.2014 požičala spoločnosti sumu 30.000 EUR. Dňa 25.2.2015 jej bola vrátená časť

pôžičky 15.000 Eur. Spoločnosť predal v prvom rade zo zdravotných dôvodov, v druhom rade preto, že mu bývalá manželka cestou exekútora dala zadržať vodičský preukaz. Pretože firma F. W. s.r.o. podáva daňové priznanie elektronicky, dátum dokonca aj čas podania je stopercentný a keby súvaha a výkaz ziskov neotvorili súčasť tohto daňového priznania, tak by priznanie nemohlo byť doručené elektronickou cestou daňovému úradu.

K vyjadreniu navrhovateľa sa vyjadril odporca a uviedol, že z navrhovateľom predloženej správy X. poisťovne, pob. F. W. vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný invalidným od 17.4.2015 a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 45 %. Navrhovateľ uvádza, že o. i. má aj psychiatrickú diagnózu P Podľa fotografií, ktoré sám navrhovateľ uverejnil na sociálnej sieti, mu ťažká práca „išla pekne od ruky“. Nebolo vidieť žiadne známky chirurgických ani traumatologických ťažkostí. A diagnóza P nie je psychiatrická diagnóza. Poukazoval na to, že je množstvo ľudí, ktorí sa zamestnávajú alebo vykonávajú podnikateľskú činnosť aj s čiastočnou invaliditou. Spoločnosť F. W. s.r.o. mala v roku 2014 väčšie aktívne ukazovatele ako v roku 2014. Zastáva názor, že údajné pôžičky spoločnosti F. W. s.r.o. od p. S., družky navrhovateľa, boli len účelovo vypracované a zaúčtované, aby sa prehĺbili pasívne účty spoločnosti. Prevod spoločnosti navrhovateľa na svoju družku za 1 EUR je účelový. F. S. previedla vyššie uvedenú spoločnosť na ďalšiu osobu, no na poštovej schránke na novom sídle spoločnosti je fotka prácu vykonávajúceho navrhovateľa. Navrhovateľ si ďalej podniká pod menom inej osoby. Výživné mu navrhovateľ poukazoval z účtu spoločnosti F. W., s.r.o. a v súčasnosti je zasielané z účtu jeho družky pani S..

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok a predchádzajúce konanie v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento podľa § 219 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Hmotnoprávnym predpokladom na zmenu rozsahu skôr určenej vyživovacej povinnosti je zmena pomerov podľa § 78 Zákona o rodine, ktoré môžu spočívať v zmene pomerov tak na strane oprávneného dieťaťa, tak na strane povinného rodiča. Zmena právne významných skutočností, ktoré boli podkladom pri skoršej úprave rozsahu vyživovacej povinnosti však musí byť kvalifikovaná, čo znamená, že musí byť výrazná a musí mať táto zmena trvalejší charakter. Súdna prax za právne významné považuje zmeny v pomeroch oprávneného dieťaťa, ktoré vyplývajú z jeho veku a nárastu životných nákladov na základné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj nárastu nákladov na vzdelávanie a ďalšie kultúrne potreby dieťaťa, jeho rôzne aktivity, ktoré sú rodičia povinní podporovať podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v záujme výchovy dieťaťa v kultúrneho človeka. Zmena pomerov na strane povinného rodiča môže spočívať v zmene jeho príjmových a majetkových pomerov, ktoré nastali z objektívnych príčin a sú trvalejšieho charakteru. Pri posudzovaní a rozhodovaní o výživnom všeobecne platí pre súd všeobecná zásada preferovania potenciality príjmov povinného pred jeho faktickým príjmom vyjadrená vo viacerých ustanoveniach Zákona o rodine najmä však ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine.

Krajský súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, že kvalifikovaná zmena pomerov oproti skoršej úprave rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporcovi je na strane odporcu - dieťaťa, ktorého životné náklady od predošlého stavu vzrástli, a to v súvislosti s jeho vekom, vzdelávaním, kultúrnymi potrebami a to do takej miery, že by opodstatňovali priznanie vyššieho výživného od navrhovateľa. Na nákladoch dieťaťa, ktoré správne považoval okresný súd za opodstatnené a prospešné pre dieťa, majú participovať rodičia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Navrhovateľ svoj návrh na zníženie výživného i odvolanie proti zamietavému rozsudku okresného súdu odôvodňuje poklesom príjmu vzhľadom na zdravotný stav. Počas konania pred súdom prvého stupňa a aj v doplnení odvolania opakovane uvádza, že príčinou poklesu jeho príjmu sú predovšetkým jeho zdravotné problémy, pre ktoré mu bola priznaná čiastočná invalidita, a ktoré sú následkom úrazu z roku 2011. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. júna 2011 sp. zn. 11P/32/2011 (str. 2) vyplynulo, že aj v čase posledného rozhodovania o výživnom navrhovateľ uvádzal, že je práceneschopný vzhľadom na úraz. Okresný súd v tom čase pri určení výživného vo výške 100,- Eur vychádzal z príjmu navrhovateľa vo forme dávok v hmotnej núdzi 97,- Eur mesačne (v ostatnom vychádzal z princípu potenciality jeho príjmu z čias podnikania). To znamená, že aj v čase posledného rozhodovania o výživnom navrhovateľ tvrdil, že jeho pracovná schopnosť vzhľadom na jeho zdravotný stav je znížená,

tak, ako tvrdí teraz, no napriek tomu bol schopný uhrádzať výživné vo výške 100,- Eur mesačne. V súčasnej dobe sú jeho preukázané faktické majetkové a zárobkové pomery podstatne lepšie. Aj keď súdu navrhovateľ nepredložil dôkaz o jeho súčasnom príjme vo forme invalidného dôchodku, je zrejmé, že tento nebude nižší ako jeho jediný preukázaný príjem v čase posledného rozhodovania o výživnom (nižší ako 97,- Eur). Z uvedeného je zrejmé, že súčasné zárobkové pomery sa v navrhovateľa sa oproti poslednej úprave výživného nezhoršili a teda neodôvodňujú zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Napokon, ako správne uviedol odporca, čiastočná invalidita nezabavuje povinného rodiča možnosti pracovať v rámci zdravotných obmedzení a tak dosiahnuť príjem potrebný pre výživu dieťaťa. Uspokojiť sa z príjmom len z invalidného dôchodku pri čiastočnej invalidite môže len ten, kto nemá zo zákona vyživovaciu povinnosť k nezaopatrenému dieťaťu a finančné prostriedky potrebuje iba na hradenie svojich vlastných životných nákladov. Je mimo pochybnosť, že je povinnosťou rodičov využiť všetky možnosti na čo najoptimálnejšie zabezpečenie výživy a ďalších potrieb svojich detí, a to podľa faktických schopností a možností (pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa nie je daný ani v prevažujúcej miere).

Ako správne uzavrel okresný súd, výdavky na úhradu potrieb dieťaťa sú prioritné (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine), preto navrhovateľ je povinný v prvom rade uhradiť výživné pre dieťa a potom uspokojiť svoje iné ako nevyhnutné výdavky (napr. splátky pôžičky spoločnosti, ktorej je spoločníkom a konateľom, družke vo výške 15.000,- Eur). Je totiž neprípustné, aby dieťa, ktoré nie je schopné si samé zabezpečiť prostriedky na živobytie, bolo vystavené ekonomickej biede za situácie, že jeho rodičia majú schopnosti a možnosti túto výživu zabezpečiť.

Odvolací súd súhlasí so záverom okresného súdu o účelovom prevode firmy navrhovateľa na družku vzhľadom na fotodokumentáciu, ktorú navrhovateľ uverejnil na sociálnej sieti. V prípade skutočného prevodu firmy na inú osobu odvolací súd považuje zbavenie sa firmy nezaťaženej bankovým úverom alebo iným dlhom od nie blízkej osoby, prevodom na blízku osobu - družku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti,- za symbolickú cenu 1 Eur, za vzdanie sa výhodnejšieho zárobku a majetkového prospechu bez dôležitého dôvodu a za neprimerané majetkové riziko, na ktoré okolnosti musí súd pri určení výživného prihliadať podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia okresného súdu o možnostiach a schopnostiach navrhovateľa, akcentujúc zásadu potenciality príjmov, bol jeho návrh na zníženie výživného správne zamietnutý.

Vzhľadom na uvedené právne posúdenie veci by požadovaný dôkaz znalcom za účelom posúdenia zdravotnej spôsobilosti navrhovateľa bol nadbytočný a nehospodárny bez spôsobilosti zmeniť výrok rozsudku okresného súdu.

Okresný súd rozhodol správne aj o trovách konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa §219 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny.

Odvolací súd k žiadosti navrhovateľa v odvolaní dopĺňa, že nemohol spojiť na spoločné konanie danú vec a vec navrhovateľa voči dcére F. o určenie výživného vo výške 100,- eur, keďže na prejednanie a rozhodnutie novej žaloby o určenie výživného vo výške 100,- eur smerujúcej voči inej osobe je v prvom stupni vecne a funkčne príslušný okresný súd, na ktorý súd musí navrhovateľ podať presnú, určitú a zrozumiteľnú žalobu so všetkými náležitosťami.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že odporca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia- odmeny advokáta a náhrady hotových výdavkov advokáta za jeden uplatnený úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 236,04 Eur. Ich náhradu je podľa § 149 ods. 3 O.s.p. povinný zaplatiť advokátovi odporcu. Lehota plnenia bola určená v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p.- 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné